మణిలేని నాగిని

మగపెళ్లివారి విడిది బిలబిలలాడుతూ సందడిగావుంది. బ్యాండూ సన్నాయితో పాటు ఆడవాళ్ల అమాయికపు హడావుడీ, అలజడీ పెళ్ళికొడుకు రాజారావు చెవిని గగ్గోలెత్తిస్తోంది. ఓ ట్రంకుమీద నిశ్చలంగా కూచుని వాచీ చూసుకొంటున్నాడు. జరజరలాడుతూ సెకండుముల్లు నిమిషాల్ని తిప్పుతోంది!

మధ్యాహ్నమనగా భోజనాలవీ చేసి బళ్లెక్క వచ్చారేమో...నిమిషాలమీద ఆడపెళ్లివారు పంపించిన ఫలహారాల పళ్లాలు ఖాళీ చేసేస్తున్నారు. తియ్యబూంది, పకోడీ, కాఫీ—వీటితో ఎవరి హడావుడి వాళ్ళదే!...రాజారావు కీదృశ్యం కళ్ళనిండా సంతృప్తి నిండారించింది. అంతకీ తనే మూలకారణమైనట్టు ఓ చిరునవ్వు నవ్వుకొన్నాడు. జేబిలో చెయిపెట్టేసరికి సిగరెట్టుపెట్టె చేతికి తగిలింది. బయటికి తీసి వెలిగించాడు. ఈ రెండురోజులూ ఘరానాకైనా స్టేట్ ఎక్స్‌ప్రెస్ వెలిగించకపోతే ఎలా? దర్జాగా బయటికితీసి... మబ్బులు దుబ్బులుగా పొగవదుల్తూంటే చూసేవాళ్ల కళ్లని వెనకనించి ఎవరో మూస్తూవుండాలి! కాళ్లకి నిండుగా కొత్తగా కొన్న బూటు టకటకలాడుతోంది. ముఖాన కళ్యాణతిలకం, కళ్ళకి నల్లని కాటుక—ఇంకేం కావాలి? జీవితంలో శుభఘడియలు గడియలు తీసుకొని సౌందర్యమూర్తులైన లలనామణుల్లా తొంగిచూస్తుంటే ఇంకేం కావాలి?

ఆలోచనలు ఎఱ్ఱగా పచ్చగా గుండెల్ని పొరలు పొరలు చుడుతూ రాజారావుని వాతావరణంలో ముంచుతూ తేలుస్తూంటే, పెదవులమీద సిగరెట్టు లుంగలు లుంగలుగా మేఘాల్ని సృష్టిస్తోంది! ట్రంకుల్లోంచి బట్టలూ, అద్దం దువ్వెనలూ తీసుకుని ఆడవాళ్లు చాపలనిండా బాతాఖానీలు, జడలూ, పువ్వులూ ... ఎవరిష్టం వచ్చినట్టు వాళ్లున్నారు!

'ఒక్కసారి లేస్తారా?' కంచం గంట కొట్టినట్టు వినిపించింది. పలుకుబడిలో సౌమ్యం, కంఠంలో మాధుర్యం రాజారావుని చిటికెలో లేవదీశాయి. కళ్లు విప్పి

రమణశ్రీ

చూశాడు ఎదుటి వ్యక్తివైపు! పెదవిమీది చురుకైన చిరునవ్వు ఇంకా జారిపడలేదు! ఆ ముఖంలో నిరంతరం నిలుబడి సాగిస్తోన్న చురుకుదనం - సౌందర్య తరంగం - మానవుల్ని దహించే అపూర్వమైన యౌవన జ్వాల - ఆ అమ్మాయిలో సుఖంగా ముద్ర వేసుకొనివుంది.

బట్టలు తీసుకొందామని' - అంది మళ్ళీ మాటలు కలుపుకొంటూ.

నిశ్శబ్దం!...

'మీ రింకా ఫలహారం చేయలేదనుకొంటాను'

తిరిగిఅంది అతనివైఖరి కనిపెట్టి. తనతో అంతగా మాట్లాడాలని ఉత్సహించే ఆ అమ్మాయెవరో తనకేం తెలుసు? ఎందుకో చూచినవెనువెంటనే, మనసుని జివ్వున లాగుతోంది ఏ అపూర్వ శక్తితోనో?...

'ఉహుఁ నాకెవ్వరూ ఏం తెచ్చిపెట్టలేదు'

ఆ అమ్మాయి విరగబడి నవ్వింది.

'భలే పెళ్లికొడుకులే! ఈ హడావుడంతా మీదికాదూ? పళ్లాలమీద విరగబడి తినాల్సిందిపోయి...'

ట్రంకు తెరిచి, కావలసిన వోణి, రవిక, తీసుకొని, 'ఉండండి! నేతెచ్చి పెడతాను' అని వెళ్లిపోయింది.

అలా నిర్భయంగా స్నేహపేయంగా మాట్లాడేదెవరీఅమ్మాయి? పూర్వపరిచయమున్నట్టు తెలిసి మాట్లాడుతోంది. రాజారావు కింకా ఆ అమ్మాయితోనే మాట్లాడుతోన్నట్టుంది! వెళ్లిపోతోంటే చూశాడు సన్నని వన్నెలజారీ మెడమీంచి, జడ గుండ్రంగా తిప్పుకొంటూ.

పదేపదే వినిపిస్తూ గంటలు కొడుతున్నట్టున్నాయి అవే మాటలు... ఆ అమ్మాయి మీదికే తనమనసెందుకు పాదరసంలా పోతోంది? ఏం లేకండానే హృదయమిచ్చి పలకరించింది, తెల్లవారితే తనకి పెళ్ళికాబోతున్నది...ఎందుకీ ఆలోచన? ఆవిడెవరైతే తనకేం? ... ఆ అమ్మాయే తన భార్యయితే...! అపిల్ల మెడలోనే మంగళసూత్రం కట్టేస్తే ...? తతంగమంతా తలకిందులై పోతుంది!

రాజారావు దిగమింగుతూ ఆ అమ్మాయి మీద పొడిగే ఊహాల్ని నమ్మకండా తోసిపారేశాడు. మరోసిగరెట్టుతీసి వెలిగించాడు.

'ఆగండి! ఈకాస్త ఫలహారం...' అంటూ తియ్యబూందీ రాజారావుదగ్గర పెట్టిం ఇందాకటమ్మాయి. 'ఫలహారాల పెత్తనం నాదేలెండి! అమ్మగారు నాకే అప చెప్పారు' అంది ముసిముసినవ్వుతూ...

అతను తింటూన్నంతసేపూ సిగ్గుపడకండా అక్కడే నుంచుని వుంది. ఏవో మాట్లాడుతోంది పెళ్ళివిషయాలమీద. 8 గం॥ లకిగాని భోజనాలు కావట! తెల్లవారులూ నిద్రలుండవట! తన తలమీద పెద్ద భారమే మోపారట!

రాజారావు హృదయానికి అమృతస్పర్శ తగులుతోంది! ఏవిటో అపూర్వమైన అనిర్వా భావసంబంధం...? రాజారావు ఊహాలు ఆనందబంధాలు వేసుకుని స్నేహ ప్రణయ రసాలతో తొణికిసలాడుతున్నాయి.

డాబాపై కెక్కాడు. చల్లనిగాలి... ఆకాశతీరాలకి అలనిసాలని చేరుకుంటూన్న

కేశముల సౌందర్యాభివృద్ధికి
కాశ్మీర్-కుసుం
ఇష్టమైన వాసనలో నానబెట్టుడు
సుగంధ చర్మరక్షణ మలామ్
సౌంటులక్స్
దురద, గజ్జలు, గాట్లు, మొటిమలకు
ప్రేమలీలా
ప్రసిద్ధమైన మైసూర్ ఊదువత్తులు
గూడు-పండ్లపొడి
డాక్టర్ గారి
నమ్మకమైన 60 ఆయుర్వేద ఔషధములు.
ఏజంట్లు: యునైటెడ్ కంపెనీ. 54, చందరపేట: మద్రాసు-1 బ్రాంచి, గాంధినగర్, విజయవాడ-2

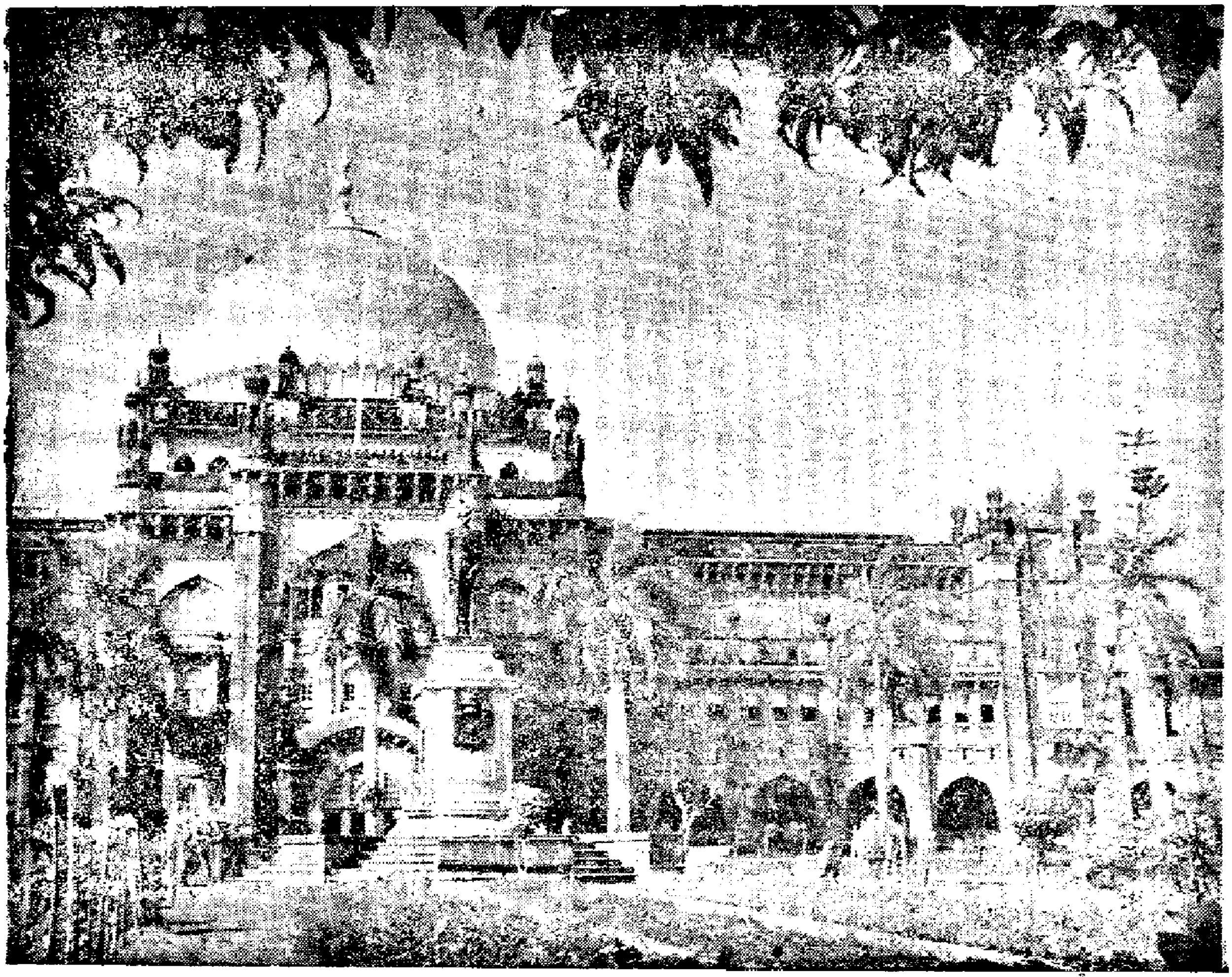

బొంబాయి మ్యూజియమ్

(ఫోటో:) పి. సి. యం. ఈశ్వరబాబు

మబ్బులు ... విశీర్ణ పీతాంగవస్త్రాలతో రకరకాల అభిరుచుల్ని తోపించే, విశాల హృదయంలా ఆకాశం ... చుట్టుపక్కల కిందికి చూశాడు. ఎవరో ఆడవాళ్లు స్నానం చేసేందుకు సిద్ధమౌతున్నారు. రాజారావు దర్శించే ప్రకృతి నించి కళ్ళని మళ్లించి పక్కకి తప్పుకొన్నాడు. సిగరెట్టు తీసి వెలిగించబోయాడు. అగ్గిమంగు రాలి ఆరిపోయింది. నిరాశల్లో, సిగరెట్టు వెనక్కి మడిచేశాడు. ఎవరో పిల్లాళ్లు డాబాపై కెక్కుతోంటే, దబుదబుమంటోంది. ఆ శబ్దాన్ని గుండెలు కూడా అనుకరించి కలవరించాయి. తలలో ఆలోచనలు మళ్ళీ సుడితిరగడం ఆరంభించాయి. ఈ పెళ్లి ఎందుకు జరుగుతున్నట్టు? వద్దువద్దని మూర్ఖపు పట్టుపట్టి చివరికి ఓడిపోయాడు. అంతా కట్నంకోసం! తన ఆశయాల్నీ ఆశల్నీ నెరవేర్చలేని డబ్బుకోసం తల్లిదండ్రులచేత బతిమాలించుకుని ఏదో, ఒప్పుకొన్నాడు. చివరికి ముహూర్త నిర్ణయమై, కొన్ని ఘడియల్లో ఆ శుభకార్యం జరగబోతోంది.

కనుచీకటి పడింది. దీపాలన్నీ చీకటి బతుకులో ఆశాకళికల్లా వెలిగాయి. ఎవరో నలుగురైదుగురు పెద్దలూ, రాజారావు బావమరదులూ .....పైకొచ్చారు తన్ని చూడ్డానికి; పెళ్లి సువాసనంతా వాళ్లఒంటి మీంచి వ్యాపిస్తోంది.

రాజారావు మెట్లమీంచి కిందికి చూశాడు. ఇందాకట్నించీ మనసులో అద్భుపడుతోన్న ఆ అమ్మాయి కుళాయిదగ్గర ముఖం కడుక్కుంటోంది. సబ్బు నురగ మొహంనిండా చిక్కని వెన్నెల పాకినట్టు పాకింది.

నిమిషంలో అతని మొహంకేసి చూసైనా చూడకుండా లోపలికి పారిపోయింది.

'ఆ అమ్మాయెవరండీ? ఎక్కడో చూసినట్టు జ్ఞాపకం' అన్నాడు బావమరది...

అతన్ని కూడా ఆకర్షించే శక్తి ఆ అమ్మాయిలో వుందన్నమాట! 'ఏమో నాకు తెలీదు', అన్నాడు రాజారావు ముభావంగా

'వెళ్లొస్తాం' అంటూ దిగిపోయారు వాళ్లు దిగిపోవడమే తనకి కావలసినట్టు నిట్టూర్పు విడిచాడు. అతని ఊహాపోహలన్నీ చిత్రంగా మెరుస్తున్నాయి నరాలు కొత్తగా సంగీతం పాడుతున్నాయి. రక్తం

ప్రతి బిళ్ల అంతకాలము ఎలా
వస్తుందో కూడ ఆశ్చర్యము కలిగిస్తుంది—
హమాం మీకు ఆదాయకరము!
ఇది మంచి సబ్బు అని మీకు నిశ్చయముగ
తెలుసు. ఎందుకంటె అది టాటా తయారీ

A TATA PRODUCT

ఇండియా పెట్టుబడితో, ఇండియా నిర్వహణ
క్రింద, ఇండియాలోనే తయారవుతున్నది.
టాటా స్పోర్ట్స్ రివ్యూ ప్రతి మంగళవారము,
లక్ష్మీవారము, శనివారముల రాత్రి 8 గంటలకు
రేడియో సిలోన్‌లో వినండి

TS. 9774

మణిలేని నాగిని

అలకెత్తుతూ ప్రణయ కవితాగానం చేస్తున్నాయి.

మేడమెట్లమీద అడుగుల చప్పుడు... పెదవుల మధ్య సిగరెట్టు...చిత్రంగావున్న సన్నివేశం...ఏకాంతం...

చప్పుడు...ఇందాక టమ్మాయే!

'మీరా! ఎవరూ లేరనుకొన్నా. హాయిగా ఊపిరి పీల్చుకొందామని వచ్చా' అంది రోడ్డుమీదికి చూస్తూ...

సిగరెట్టు అవతలికి పారేసి గుండెల్లో కలవరాన్ని దిగమింగుతూ...తనవెంట నీడలాగే...ఎందుకో!

కళ్ళు తిప్పి, 'అన్నట్టు పెళ్ళికూతుర్ని చూశాను' అని నవ్వింది. సాధారణంగా అలా అన్నపుడు వేయవలసిన ప్రశ్న 'ఎలా వుంది?' అని.

రాజారావు అసహ్యంగా, 'ఏడిసినట్టుంటుంది' అన్నాడు.

'అవిడ కేమండీ! ఖర్మేలేదు' అంది. కిలకిల నవ్వుతూ ముఖంలోకి చూసింది. అతని ముఖం పాలిపోయివుంది. తన ముఖంలోకి అతను చూశాడు. ఉన్నమాటంది. ఎలాంటి పొగడ్తా, పక్షపాతం లేదు. నిశ్చలంగావుంది ఉషస్సులా.

ఆ ప్రసంగానికి తుదముట్టిస్తూ, 'అంతా మీలా వుండగలరా? ఎవరి అదృష్టం వాళ్లది. అంతా మీలా అందంగా వుంటారా?' అన్నాడు. ఆమాటల్లో ఈర్ష్య, ఆమర్ష ఏవో గుణాలున్నాయి. నిరసనభావం కొట్టొచ్చినట్టుంది. ఆవిడ నవ్వుతూ, 'ఇంతకీ అమ్మాయి అదృష్టవంతురాలు! దేనికైనా పెట్టిపుట్టాలి' అంది జీవితంలో గాయపడ్డదానిలా...

'ఇంతకీ మీపేరు నాకు తెలిసిందికాదు'

ఒక్క నిమిషం గడిచాక, 'పేరులో ఏవుంది లెండి! నాగమణి..కీరవాణి, మంజుభాషిణీ మాత్రం కాదు...లెండి!' అంటూ గొంతు గలగల లాడించింది.

'ఇలావుంటే ఎవరేనా చూస్తే ఏమనుకొంటారు? నేను కిందికి వెడతాను...'

'పెళ్లికూతురిపేరు విన్నారా?' అన్నాడు రాజారావు.

'ఆఁ! పేరమ్మపేరు పెట్టారట చిన్నప్పుడు..పెళ్ళికొడుకులికి మరీ అసహ్యంగా విన్పిస్తోందని, పేరిందేవి అని మార్చేశారట' అంది వెటకారంగా నవ్వుతూ.

నవ్వుల ఘలంఘలలు, పెదవి వంపులు, వయ్యారాలూ, స్నేహమయ దృక్కులూ మిగిల్చి, రాజారావు చుట్టూ శూన్యాన్ని విర్వరచి, మెట్లనిండా నవ్వులు దొర్లించుకొంటూ దిగిపోయింది!

పెళ్లికూతురు...పేరమ్మ...కాదు కాదు పేరిందేవి...ఎంత అసహ్యంగా వినిపిస్తోంది?

ఇక ఏం తోచక కిందికి దిగాడు. తన చుట్టూ కబుర్లు చెప్పేవాళ్లు మూగారు... వాళ్లని వదిలించుకొని భోజనాదికాలు పూర్తి చేసుకునేసరికి ఎనిమిదైంది...

'...ఊరేగింపదీ అయ్యేసరికి రెండవుతుంది...మంగళస్నానాలూ...అన్నీ అవుతోంటే ... తెల్లారిపోతుంది. పెళ్లిపీటల మీద కూర్చుంటారు.'

తల్లి ఎవరితోనో కాలాన్ని విభజించి చెపుతోంది. ఔను. ఇట్టే తెల్లవారిపోతుంది. సుముహూర్తం ముంచుకొస్తోందని పురోహితుడు గోలపెడుతుంటాడు. అగ్నిదేవుణ్ణి అగ్గిపుల్లతో అంటించి ముందు సాక్ష్యం వేస్తారు! వధూవరులిద్దరూ, బెల్లం జీలకర్ర ముద్దలూ నెత్తిమీద పెట్టించుకొన్నాక మంత్రాంగం సాగుతూంటుంది! కొత్త జీవితపు వెలుగుచీకట్లు గోచరిస్తాయి ఆ క్షణంనించీ...

తనంటే నాగమణి కంత ఆప్యాయతెందుకు? క్షణక్షణం ఆకర్షిస్తుంది - సలహాయిస్తుంది - సహకరిస్తుంది...ఏపీఁ లేకపోతే రసవంతంగా మాట్లాడి హృదయాన్ని పులకరెత్తిస్తుంది. ప్రతి సన్నివేశాన్ని మధురిస్తుంది. ఎందుకో ఈ అనుబంధం?... మాధురీమయమైన అర్థం కాని అనుబంధం..? ఆడ పెళ్ళివారింటో భోజనాలు కాగానే, అంతా తిరిగి విడిది చేరుకొంటున్నారు... నాగమణికోసం, తనకళ్లు ప్రతీవ్యక్తిని పరీక్షిస్తున్నాయి. ఎందుకో తన హృదయంలో ఆరాటం ఎక్కువౌతోంది!

ఎదురుగా వస్తోంది తలవంచుకొని... 'ఇంత ఆలస్యమైందే?' అన్న వ్యథ అతని చూపులో తురంగలిస్తోంది. 'నీకోసమే సుమా!' అన్న వ్యక్తత ఆకళ్ళల్లో గోచరిస్తోంది...

నాగమణిలో ఇలాంటి హావభావాలేం లేవు. ఉన్నా అతనిదృష్టికి స్పష్టం కావు. పైగా, తనకోసం అతనెందుకుండాలి?... ప్రతీ అడుగులోను గూళ్లు కట్టినఆలస్యం...

మెట్లకిందికివచ్చి, గదిలోకి వెళ్ళిపోబోతోంటే, 'ఒక్కసారి డాబామీదికిరారూ? ...ఎవరూ లేరు' అన్నాడు.

చేయిఊపి, లోపలికి వెళ్ళిపోయింది. నిరాశతో పైకెక్కి పచార్లుచేయడం మొదలుపెట్టాడు.

వెనకతట్టు నేవచ్చి వెన్నెల తీగల్లాంటి చేతుల్తో తనకళ్లుమూస్తే...? గులాబి పూల గుత్తులు మొహాన్ని కప్పుతూన్నట్టుంటుంది!

అలా ఆలోచిస్తూ, పక్కమీద పడుకుంటే కునుకుపడుతోంది!

నాగమణి ముందు సాక్షాత్కరించి, కిలకిల నవ్వుతూ, పెదవిమీద చేయివేసి సైగ చేస్తోంది!...'ఎవరేనా చూస్తే బావుండదు నేవెళ్ళిపోతాను...' అంటోంది.

తను కలవరిస్తున్నాడు...'నామీద నీకింత అభిమానమెందుకు?' నీచిరునవ్వు చాలు... ఇంకేమక్కర్లేదు! నీవే నా అర్థాంగివైతే... అన్న ఆలోచనే నన్ను పీడిస్తోంది'

నాగమణి కువకువనవ్వి దగ్గరగావస్తోంది! తన ఆహ్వానం అందుకొని...

కిందనించి కేకలు విధివిరామంలేకండా వినిపిస్తున్నాయి. పక్కమీంచిలేచి చూశాడు. అంతా లీల!...తూలుతూ మెట్ల మీంచి దిగిపోయాడు. ఊరేగింపుకు అంతా ముస్తాబౌతున్నారు. అందులో నాగమణీ ఉండిఉంటుంది.

డ్రెస్సుదీ వేసుకుని పల్లకీలో కూచునేందుకు సిద్ధంగా ఉన్నాడు.

...నాగమణికూడా వస్తోంది పల్లకీవెంట ...అదే తన కళ్ళనిండా సంతృప్తిపరిపించే అమృతహృదయి...

* * *

మంగళవాద్యాల మధుర గానంలో, పురోహితుల వేదగానంతో పెళ్ళిపీటల మీద కూర్చుంటే కన్నులపండువగా ఉంది. నాగమణిని కళ్లతో వెతుక్కున్నాడు. మనసు వెనక్కు మళ్ళి, ఆయా పరిచిత సన్నివేశాలమీదకు పరుగులుతీస్తోంది. ప్రతీ మధుర ఘడియలో జరిగిన పలకరింతలూ, పులకరింతలూ...ముద్రవేసుకొన్నాయి. ఆ పరిచయానికి హృదయం పొంగిపోయింది. నరాలు ఆనందంతో నృత్యం చేస్తున్నాయి.

చేతికి మంగళసూత్రం ఇచ్చారు, పేరమ్మ మెడలో కట్టమని...అందరి చేతుల్ని అందుకొని వచ్చింది. పురోహితుడు కళ్యాణ మంత్రం చెవిలో రహస్యం చెప్పినట్టు చెప్పి చెప్పమన్నాడు. రాజారావు బాజా భజంత్రీల ప్రళయ ధ్వనులలో సరిగా చెవికందక ఏదో గొణిగాడు. నాగమణి పెళ్ళికూతురి వెనకతట్టునే వుంది.

ముందు ఉత్సాహంతో జరిగింది!

రాజారావు హృదయం చెంగలించింది.

ఎవరి మెడలో కట్టాలి?......ముందుకు వంగి, పెళ్లికూతురి భారమైన జడ పైకెత్తేరు, మంగళసూత్రం బంధించి మూడు ముళ్లూ వేయమని...

ఆ సూత్రం కాస్తా తప్పించి, నాగమణి మెడలో కడితే? అమ్మో...? ఇంకేమన్నా వుందా? పెళ్ళికూతురు తండ్రి నగ్గోలెత్తిపోతాడు. భయంకరంగా ఒక్క క్షణంలో తుపాను వీస్తుంది! రాజారావు మెడ నేల కేసి తొక్కుతాడు...నాగమణిని తిట్టి తిట్టి పోగులు చేస్తారు!...రాజారావుకీ ఆలోచన తోచి, నవ్వొచ్చింది.

తలంబ్రాలు పోసుకుంటేటప్పుడు పెళ్లి కూతుర్ని ప్రోత్సహిస్తూ, నాగమణి చెవిలో ఏదో చెప్పింది. వెంటనే పళ్లెమెత్తి పెళ్ళి కూతురు ఉన్న బియ్యమల్లా అతని నెత్తిన పోసింది! రాజారావు సిగ్గుతో సగం చచ్చిపోయాడు.

పెళ్లి తతంగం పూర్తయేసరికి పూర్తిగా తెల్లవారిపోయింది. నాలుగు వీధులూ ఊరేగించి—విడిది దగ్గరికి తీసుకొచ్చారు.

ఆడవాళ్లు గుమ్మాల చుట్టూ మూగారు పేర్లు చెప్పించమంటూ. రాజారావు ఎందుకొచ్చిన చెడదని, వెంటనే 'పేరమ్మ' అని చెప్పేశాడు. పెళ్లికూతురు ముఖం మాడిపోయింది. ఆడవాళ్లంతా గోలగా నవ్వుతూ 'పేరమ్మ కాదు పేరిందేవి' అని గోల చేశారు.

పెళ్ళికూతురు రాజారావు పేరు చెప్పడానికి నసిగింది. నలుగురూ విసుగుపుట్టి కేకలేశారు. నాగమణి, 'రాజారావు బావగారూ నేనూ వచ్చామని చెప్పలేవూ' అంది... తనే ఆ స్థానంలో ఉంటే ఎంత ధీమాగా చెప్పగలదో ఋజువు పరుస్తూ...

'నువ్వే నయమే!' అని నాగమణిని మెచ్చుకొన్నట్టే మెచ్చుకొన్నారు. పేరిందేవి ఉడికిపోయి చెప్పేసింది—

...మధ్యాహ్నం భోజనాల దగ్గర బంతులు వేశారు. రాజారావు కంతమంది ఆడవాళ్ళల్లో తలెత్తుకు తిండానికి సిగ్గూ, వెగటూ. అందులో, ఆ పేరమ్మగారి ఎంగిలి కలవడం—ఆ ఎంగిలి వేదుగా విషతుల్యంగా బాధపడ్డాడు.

రాత్రి భోజనాల అనంతరం విడిదిలోకి వచ్చేశారు. డాబామీద పరుపూ అదీ ఉంది. స్టేట్ ఎక్స్‌ప్రెస్ సిగరెట్టు పెట్టి కొని ఏకదమ్ము లాగుతున్నాడు. ఆలోచనలతో పొగ లుంగలుంగలు తిరుగుతోంది! వాచీ చూసుకొన్నాడు. పదయింది. అంతా కింద భారంగా పడుకొనిఉన్నారు. మంచి నీళ్ల కోసమని కిందికి దిగి, నాగమణిని చూశాడు. నేలమీద బరకంమీద పడుకొని వుంది, కళ్లు కలువల్లా మూసుకొని. బుగ్గలు ఎఱ్ఱ గులాబీలమల్లే ఎఱుపెక్కి కొత్త అందాల్ని ఉప్పొంగిస్తున్నాయి. పెదవులు అరుణరాగ రంజితంగా యౌవన ప్రమాదాలకి అపాయ దీపాల్లా రమ్యంగా ఆకా గర్వంగా వెలుగుతున్నాయి. రాజారావు మంచినీళ్ళు మింగి...తొందరలో నాగమణి కాలు తొక్కి ముందుకు సాగాడు. తుళ్లిపడి లేచింది...రాజారావు చేయి ఊపాడు,

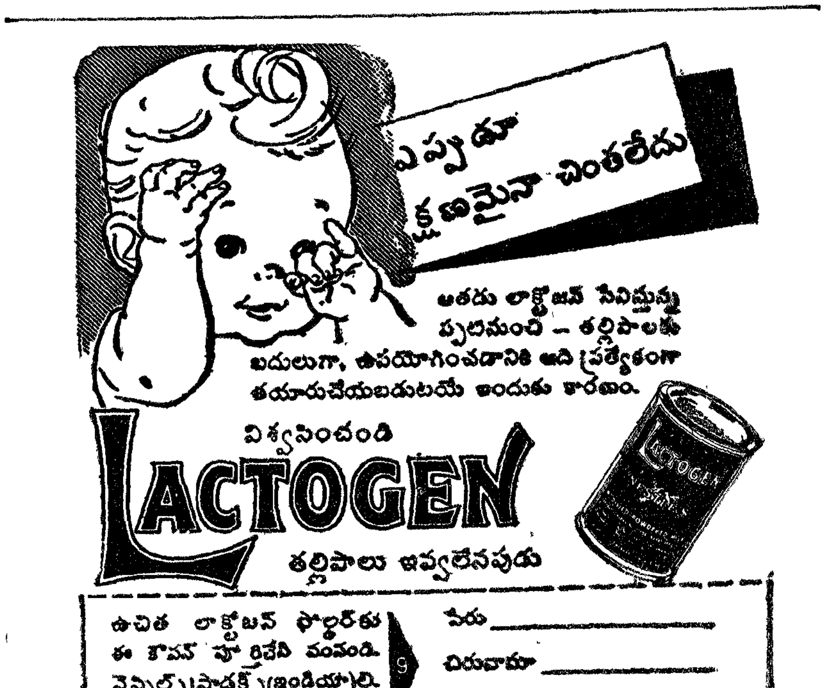

★ మణిలేని నాగిని ★

మూగసంజ్ఞ చేసింది. మేడ మెట్లదగ్గరికి వచ్చింది. 'మేడమీద ఎవరూ లేరు రావచ్చు' నన్నట్టు సైగచేశాడు. అడుగులు తడబడుతూ అతన్ని అనుకరించి, పై డాబా ఎక్కారు ఇద్దరూ...

'ఇంత రాత్రివేళ మనమిద్దరం ఇలా వుండడం చూస్తే... ఎవరేనా ఇంకేమన్నా ఉందా?...ఏం మాట్లాడరేం?'

నాగమణి ధైర్యంగా అడిగింది.

'వినుకొంటారు...! మనసులు కలిశాయని...'

'పేరమ్మకి తెలిస్తే ఇంకేమన్నా ఉందా? నన్ను కోరత వేయిస్తుంది! అదిగాదు గాని, ఆ అమ్మాయంటే మీరంత అసహ్యించుకొంటారెందుకూ?'

ఏమో...? ఎందుకో తనకే తెలీదు ఎందుకు ద్వేషిస్తున్నాడో? సరియైన అభిప్రాయం కుదరకపోవడానికి కారణం తను ఆత్మపరీక్ష చేసుకోన్నా సాధ్యంకావడం లేదు! ఆమెని గురించిన ప్రతి విషయాన్ని హృదయశోధన బాళికలో వేసి, శాస్త్రపరీక్ష చేస్తే ఏ పదార్థం ఫలిస్తుంది? ఆ స్వభావాన్ని తనెలా అర్థం చేసుకున్నాడో తనకే తెలీదు!

'నేను పెళ్ళికూతురితో చాలా సేపు మాట్లాడాను. ఎంతో చక్కగా మాట్లాడింది. నేను మొదట ఎలా పరిచయం చేసుకున్నానో తెలుసా? పెళ్ళికొడుకు నాకు బావగారని...దాంతో ఆవిడ ముఖం విసవిస లాడింది...ఎందుకు చేసుకోలేకపోయావూ? అన్నట్టు ఈర్ష్యగా చూసింది.'

రాజారావు కలుక్కుమన్నాడు 'ఇంకా ఏమంది? మీరేం మాట్లాడారు?'

'అంత తొందరపడతారేం? రేపు శోభనం గదిలో అంతా మీకే తెలుస్తుందిగా! అయినా, ఆ అమ్మాయిని గురించి మీరంత వేగిరిస్తారేం? మీది కాకుండా, మరొకళ్లదై పోదుగా!' అంటూ నాగమణి అదోలా విషం చిలకరించి నవ్వింది!

రాజారావుకి ఒళ్లు మండింది. ఆడదాని గుణం క్షణక్షణం మారి విషపూరితంగా, ఏదో ప్రేలుతూ వుంటుంది!

'నే కిందికి వెళ్ళిపోతాను ఎవరేనా లేస్తారు!...నాతో ఏంమాట్లాడాలని పిలిచారు? వెళ్లిపోతున్నా...'

దిగబోతోంది.

రాజారావు ఛటుక్కున వెళ్ళి చేయి పట్టుకున్నాడు. 'ఆగు! విడుదువుగాని'—

'చేయి విడవండి! ఎవరేనా చూస్తారు!'

'ఈ చీకట్లో చూడ్డానికి వియ్యాల్లేవు. పైకిరా! నీతో మాట్లాడాలి'—

నాగమణి పెనగులాడింది. రాజారావు పట్టు విడవలేదు. 'చాల్లెండి! ఇక పరాభవం...దిగనివ్వండి'

గిజాయించుకొని వెళ్ళిపోయింది గొణుక్కుంటూ.

అక్కణ్ణుంచీ రాజారావుకి కునుకు నిద్ర పట్టింది. ఏవో లీలగా కలలు...కళ్ళల్లో వెలగడం మొదలు పెట్టాయి.

పూర్తిగా తెల్లవారిపోయింది. కిందనించి ప్రయాణ సన్నాహాలు...కేకలూ...అంతా వెళ్లిపోతున్నట్టున్నారు! నాగమణి పైకి వచ్చినట్టే వచ్చి, 'వెళ్లిపోతున్నాం' అని చెప్పి దిగిపోయింది! రాజారావు పలకరిద్దామనైనా అనుకోలేకపోయాడు. వెళ్లిపోయిన దిక్కు చూస్తూ కళ్లు నులుముకొంటూంటే ఆలోచనలు తెరలు వేస్తున్నాయి.

కిందనించి పెద్దగా గోల లేచింది. అంతా భయంకరంగా కేకలు వేస్తున్నారు. 'ఆపండి! ఎవర్నీ పోనివ్వకండి' అందరూ ఆగిపోయారు. ఎవరూ వెళ్ళడం లేదు!

'అందరి పెట్టెలూ సోదా చెయ్యండి!'

'ఏమిటది? ఏం పోయింది?...చంద్రహారమా?...పన్నెండు కాసులట!...... అందరి పెట్టెలు తణిఖీ!'

'ఎవరిది?...పెళ్ళికొడుకు తల్లిది...'

రాజారావు ఒక్క వినురులో కిందికి దిగిపోయాడు. తల్లి నెత్తీ నోరు మొత్తుకుంటోంది. మా పెట్టెలు చూసుకోండంటే, మా పెట్టెలు చూసుకోండంటున్నారు. చిందరవందరగా సామాన్లుతీసి బయటికి పారేస్తున్నారు. రాజారావు ప్రతీ పెట్టె చూస్తున్నాడు.

'అమ్మాయీ! నీ పెట్టేది?' అని నాగమణిదగ్గరికి వచ్చారు. రాజారావు ముఖం పాలిపోయింది. 'ఆ పెట్టెలో ఏం వుంద దండీ! జాగ్రత్తగా అంతా వెదకండి!' అన్నాడు.

ఎవరో అంటున్నారు 'కొంతమంది పెళ్ళిళ్లకి రావడం ఇదే పనిమీద వస్తారు! పన్నెండు కాసులంటే మాటలటండి!'

నాగమణి గుండెలు పిటపిటలాడాయి. ఏదో అలజడి ప్రవేశించింది గుండెలో.

'వెళ్ళిపోతాను సెలవిప్పించండి! రైలు టైమయిపోతోంది'—

'దీని అంతు తేలేదాకా ఎవరూ బయటికెళ్లడానికి వీల్లేదు'...తండ్రి గర్జించాడు. 'అందరిదగ్గరా చూశారా?'

'ఈ అమ్మాయెవరూ?' నాగమణి దగ్గరగా వచ్చి, 'ఏదమ్మా నీ పెట్టె తాళం తియ్'—అన్నాడు.

రాజారావు నోరు కదపబోయాడు. 'ఆ పిల్లదగ్గిరేం వుంటుంది పోనీండి!' అంది రాజారావు తల్లి.

'మీకేం తెలీదు. నోరు మూసుకోండి' అని పెట్టె తీయించాడు.

చిక్కుచిక్కుమంటూ తాళం తీసింది. ప్రతీ గుడ్డమడతా తీసి దులపడం మొదలు పెట్టాడు. 'అందులో ఏంవుంటాయయ్యా! చింకిరిగుడ్డలు' అంటున్నాడు రాజారావు. పెట్టెలో బట్టలన్నీ తీసి బయటికి పారేశాడు. అడుగున సిల్కు రవిక ఎవరిదో మెరుస్తోంది!

'ఇది నీదేనా అమ్మాయీ?' అంటూ బయటికి తీశాడు దులిపాడు. అందులోంచి చంద్రహారం బంగారు పిచ్చుకలా ఎగిరి పడింది!

'అదిగో! ఆ రవిక నాదే' అంటూ ఓ మూలనించి కేకరైమని వినిపించింది! ★

రత్నపురుషలేహ్యం

బంగారు ... బడినది. మేహము, అత్యుష్ణము, నిస్త్రాణ, శుక్లనష్టము. పాలు మారిక, కాళ్లతీపులు. ఇతర నరములకు సంబంధించిన వ్యాధులు, మూత్రవ్యాధులు మొదలగు వానిని హరించి బలమును, కాంతిని ఇచ్చును. రెండుడబ్బాలు వాడుము. 20 రు డబ్బా రు. 3-12-0. వి. పి. 1/-

ఇండియన్ మెడిసన్ హౌస్,

లక్ష్మీటాకీసు రోడ్డు-విజయవాడ-2.

కుష్ఠు ★ బొల్లి

దగ్గరా మేహమచ్చలు, సెగ, సవాయి వ్యాధులకు గ్యారంటీ చికిత్స. క్యాటలాగు ఉచితము: సంహాకు జి. ఎం. రెడ్డి & కో. (రిజిష్టర్డు)

"ఆస్పత్రా శ్రమము."

గోపాలపురం. తూర్పుగోదావరి.

నపుంసక తైలం

అంగనరములు బలహీనత చెంది చిన్నదైనా తిరిగి యథాప్రకారమై పూర్తి సౌఖ్యమును అనుభవించుటకు 48ఏండ్లు ప్రఖ్యాతి చెందిన గ్యారంటీ మందు. 1 సీసా రూ 10/-లు. వి. పి. రూ 1-4-0

కావలసినవారు రు. 1/4 ముందుగా పంపేది.

డా॥ రత్నం సన్సు మెడికల్ హాల్,

మలక పేటబిల్డింగ్స్, హైద్రాబాదు-(దక్కన్)